

РЕШЕНИЕ

№ 3976

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **674** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Б. А. Й., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], против Заповеди №№ 4230/17, 4230/18, 4208/19 и РД-04-1034/20 г. на Административния ръководител на Софийска градска прокуратура.

С жалбата се иска съдът да прогласи нищожността на заповедите, поради неспазване на изискванията за форма, допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона, а алтернативно се твърди незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят Б. А. Й., редовно призован, се явява лично и моли съдът да обяви заповедите за нищожни.

Ответникът Адм. ръководител на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно призован, се представлява от прокурор Ю.. Прокурор Ю. моли съдът да потвърди заповедите като правилни и законосъобразни. Придържа се към депозираното становище на 06.04.2022 г.

СГП – редовно уведомена, се явява прокурор Ю..

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и като събра и прецени в тяхната съвкупност всички представени доказателства, приема за

установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Жалбоподателят от 2002 г. заема длъжността следовател в Следствен отдел при Софийска градска прокуратура. Твърди, че с обжалваните заповеди е лишен от допълнителни трудови възнаграждения за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Заповедите не са у връчени, а причината за неизплащане на ДТВ е образувани дисциплинарни производства.

Отвентата страна в дадения срок е депозирала становище, с което дава следното разяснение.

Действащите Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения са утвърдени с решение на В. по протокол № 34/27.10.2011 г. (ПОИСДТВ 2011 г.).

Съгласно чл. 6 и чл. 7 от ПОИСДТВ (2011 г.) размерът на средствата за допълнителни възнаграждения се определя от административните ръководители на органите на съдебната власт.

В чл. 9 от ПОИСДТВ (2011 г.) е предвидено, че магистрати и съдебни служители имат право на допълнително възнаграждение за постигнати високи резултати по конкретни задачи, чийто конкретен размер се определя при спазването на следните условия:

Отчитане на индивидуалния принос на съответното лице за изпълнение на възложената задача, като се вземе предвид значението на задачата за формиране на общите резултати от дейността на органа на съдебната власт; Инициативност и новаторство; Постигнати значими резултати от участие в работни групи с приоритетно значение; Действия при рискови и извънредни обстоятелства.

Право на допълнително трудово възнаграждение не възниква за лице, на което е наложено дисциплинарно наказание или срещу което е образувано дисциплинарно производство /чл. 5, ал. 2 от ПОИСДТВ (2011 г.)/. При прекратяване на дисциплинарното производство или в случай на отмяна на същото, допълнително възнаграждение се изплаща само в рамките на бюджетната година, за която се отнася възнаграждението.

Със Заповед № 4230/14.12.2017 г. на административния ръководител на СГП е разпоредено изплащането на допълнително трудово възнаграждение на магистратите и съдебните служители в СГП. Заповедта е издадена съобразно предложенията на заместниците на административния ръководител по отношение на прокурорите в СГП и следователите в Следствения отдел при СГП и на предложенията на съдебния администратор на СГП по отношение на служителите в администрацията на СГП, вкл. в СО при СГП. Към заповедта е приложен списък, в който поименно са посочени лицата, които следва и лицата, които не следва да получават допълнително трудово възнаграждение и съответното за това основание - липса на основанието по чл. 9 от ПОИСДТВ (2011 г.) за постигнати високи резултати по конкретни задачи, образувано дисциплинарно производство или наложено дисциплинарно наказание или липсата на отработени минимум работни дни по чл. 6, ал. 3 от ПОИСДТВ (2011 г.).

В т. V на Списък към Заповед № 4230/14.12.2017 г. на административния ръководител на СГП са посочени имената на следователите, за които не възниква право на допълнително трудово възнаграждение поради образувано срещу тях дисциплинарно производство или наложено им дисциплинарно наказание. Сред тях е и жалбоподателят Б. А., за когото е отбелязано, че срещу него има дисциплинарно производство, образувано със Заповед № 3930/28.11.2017 г. и е налице

ограничителното основание по чл. 5, ал. 2 от ПОИСДТВ (2011 г.). Посочва се още, че към 14.12.2017 г. е отчетен факта, че по преписка с адм. № 701/2017 г. по описа на СГП със заповед № 3930/28.11.2017г. на административния ръководител - градски прокурор на СГП е образувано дисциплинарно производство срещу Б. Й. А. - следовател в СО- Софийска градска прокуратура за дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3, вр. ал. 2 от Закона за съдебната власт. Допуснатите нарушения от страна на следовател Б. А. са по отношение на указаното в чл. 3.т.3, чл.3.5, чл.4.4. и чл. 7.4 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

По пр. вх. № Адм. № 847/2018г. по описа на СГП, касаеща изплащането на допълнително трудово възнаграждение за 2018 г.

С решение по т. 48 от Протокол № 29/22.11.2018 г. Пленумът на В. е дал съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си на основание чл. 7, във вр. е чл. 9 от действащите към онзи момент Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, утвърдени с решение на Пленума на В. по протокол № 29/22.11.2018 г. (ПОИСДТВ 2018 г.).

Съгласно чл. 6 и чл. 7 от ПОИСДТВ (2018) размерът на средствата за допълнителни възнаграждения се определя от административните ръководители на органите на съдебната власт.

В чл. 9 от ПОИСДТВ (2018 г.) е предвидено, че магистрати и съдебни служители имат право на допълнително възнаграждение за постигнати резултати по конкретни задачи, чийто конкретен размер се определя при спазването на следните условия:

Отчитане на индивидуалния принос на съответното лице за изпълнение на възложената задача, като се вземе предвид значението на задачата за формиране на общите резултати от дейността на органа на съдебната власт; Инициативност и новаторство; Постигнати значими резултати от участие в работни групи с приоритетно значение; Действия при рискови и извънредни обстоятелства.

Към датата 10.12.2018 г. съгласно чл. 5, ал. 2 от ПОИСДТВ (2018 г.) лице с влязло в сила дисциплинарно наказание няма право на допълнително възнаграждение.

Също така към датата 10.12.2018 г. съгласно чл. 5, ал. 3 от ПОИСДТВ (2018 г.) при наличие на висящо дисциплинарно производство изплащането на допълнително възнаграждение е по преценка на административния ръководител при отчитане на индивидуалния принос на лицето.

Със Заповед № 4230/10.12.2018 г. на административния ръководител на СГП е разпоредено изплащането на допълнително трудово възнаграждение на магистратите и съдебните служители в СГП за постигнати резултати по конкретни задачи през 2018г. Заповедта е издадена съобразно предложенията на заместниците на административния ръководител по отношение на прокурорите в СГП, на завеждащия Следствен отдел в СГП по отношение на следователите и на съдебния администратор на СГП по отношение на служителите в администрацията на СГП. Към заповедта е приложен списък, в който поименно са посочени лицата, които следва и лицата, които не следва да получават допълнително трудово възнаграждение и съответното за това основание - липса на основанието по чл. 9 от ПОИСДТВ (2018) за постигнати високи резултати по конкретни задачи.

В т. 111 на Списък към Заповед № 4230/10.12.2018 г. на административния ръководител на СГП са посочени имената на общо 39 магистрати /прокурори и следователи/ и служители, за които не възниква право на допълнително трудово

възнаграждение поради липсата на основание по чл. 9, ал. 2 от ПОИСДТВ (2018 г.). Сред тях е и жалбоподателят Б. А., за когото са налице ограничителните основания по чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от ПОИСДТВ (2018 г.). В тази връзка, видно от приложената справка от ръководител сектор „ЧР“, относно образувани дисциплинарни производства срещу магистрати и съдебни служители в СГП през 2018 г., висящи към 06.12.2018 г. и наложени дисциплинарни наказания през 2017 г. и 2018 г., която се съдържа в пр. Вх. № Адм. № 847/2018г. по описа на СГП, и са взети предвид обстоятелствата, най-вече по т. 6 и т. 7:

По пр. адм. № 701 /2017г. по описа на СГП със заповед № 3930/28.11.2017г. на административния ръководител - градски прокурор на СГП1 е образувано дисциплинарно производство срещу Б. Й. А. - следовател в СО- Софийска градска прокуратура за дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3, вр. ал. 2 от Закона за съдебната власт. Дисциплинарното производство е образувано по повод постъпил сигнал от административен ръководител на Специализираната прокуратура, становище с адм. № 356/27.10.2017 г. на Комисията по професионална етика при Апелативна прокуратура - [населено място] и справка по пр. пр. № 9881/2017 г. по описа на отдел 06 при ВКП, съдържащи данни за поведение от страна на Б. А. -следовател при СО- СГП от 19.09.2017 г. при участие в предаването „Честно казано " с водещ Л. К., излъчено по телевизия „Би Ай Ти" от 19,30 часа., противоречащо на професионалната етика и нарушаващо Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

На 23.02.2018г. до ПК на В. е внесено предложение за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание чрез главния прокурор до ПК на В.. С решение по протокол № 25/03.10.2018г. на ПК на В. прекратява дисциплинарното производство и връща преписката на административния ръководител на СГП за продължаване на производството.

Със заповед № 3779/31.10.2018г. на градския прокурор е възобновено дисциплинарното производство по пр. адм. №701/2017г. по описа на СГП.

Към 10.12.2018 г. е взето предвид обстоятелството, че със заповед № 3865/12.11.2018 г. на градския прокурор е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ на Б. Й. А.- следовател в СО - Софийска градска прокуратура, за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал.3, т.3, вр. ал. 2 от Закона за съдебната власт.

По пр. адм. № 151/2018г. по описа на СГП- Със заповед № 432/15.02.2018 г. на административния ръководител - градски прокурор на СГП е образувано дисциплинарно производство срещу Б. Й. А. - следовател в СО- Софийска градска прокуратура за дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 2, пр. 2 от Закона за съдебната власт. Дисциплинарното производство е образувано по повод констатираното в т.П, т. 27, т. 28, т. 29, т. 30 и т. 31 от доклада за извършена тематична ревизия в СО-СГП, извършена от 30.10.2017 г. до 30.11.2017 г. в изпълнение на заповед № РД-04-325/25.10.2017 г. на главния прокурор на Р. България, изменена със заповед № РД-04- 358/10.11.2017 г. на главния прокурор на Р. България, с оглед изложените данни, че Б. Й. А. - следовател в СО - Софийска градска прокуратура по пет досъдебни производства не е провел ритмично разследването и е бездействал неоправдано. Производството е спряно и на 10.05.2018г. е отправено предложение от градския прокурор до ПК на В. за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 от ЗСВ на Б. А.- следовател при СО- СГП.

С решение по протокол № 14/23.08.2018 г. на ПК на В. е образувано дисциплинарно дело № 11/2018 г.

Към 10.12.2018 г. производството по дисциплинарното дело не е било приключено, а е имало информация, че следващото заседание по него ще се проведе на 16.01.2019 г.

По пр. Вх. № Адм. № 697/2019г. по описа на СГП касаеща изплащането на допълнително трудово възнаграждение за 2019г.

С решение по т. 60 от Протокол № 28/21.11.2019 г. Пленумът на В. е дал съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си на основание чл. 7, във вр. с чл. 9 от действащите към онзи момент Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети е решение на пленума на В. по протокол № 29/22.11.2018 г., изм. и доп. с решение на пленума на В. по протокол № 13/13.06.2019 г., изм. и доп. с решение на пленума на В. по протокол № 28/21.11.2019 г. (ПОИСДТВ 2019 г.).

Съгласно чл. 6 и чл. 7 от ПОИСДТВ (2019) размерът на средствата за допълнителни възнаграждения се определя от административните ръководители на органите на съдебната власт.

В чл. 9 от ПОИСДТВ (2019 г.) е предвидено, че магистрати и съдебни служители имат право на допълнително възнаграждение за постигнати резултати по конкретни задачи, чийто конкретен размер се определя при спазването на следните условия:

Отчитане на индивидуалния принос на съответното лице за изпълнение на възложената задача, като се вземе предвид значението на задачата за формиране на общите резултати от дейността на органа на съдебната власт; Инициативност и новаторство; Постигнати значими резултати от участие в работни групи с приоритетно значение; Действия при рискови и извънредни обстоятелства.

Към датата 10.12.2019 г. съгласно чл. 5, ал. 2, т. 2 от ПОИСДТВ /Нова, съгласно решение на Пленума на В. по Протокол № 28 от 21.11.2019 г./ не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат и съдебен служител в случаите на влязло в сила решение за налагане на дисциплинарно наказание.

Също така, съгласно чл. 5, ал. 2, т. 7 от ПОИСДТВ /Нова, съгласно решение на Пленума на В. по Протокол № 28 от 21.11.2019 г./ не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат и съдебен служител при висящо дисциплинарно производство - до приключване на производството.

Със Заповед № 4208/10.12.2019 г. на административния ръководител на СГП е разпоредено изплащането на допълнително трудово възнаграждение на магистратите и съдебните служители в СГП за постигнати резултати по конкретни задачи през 2019 г. Заповедта е издадена съобразно предложенията на заместниците на административния ръководител по отношение на прокурорите в СГП, на завеждащия Следствен отдел в СГП по отношение на следователите и на съдебния администратор на СГП по отношение на служителите в администрацията на СГП. Към заповедта е приложен списък, в който поименно са посочени лицата, които следва и лицата, които не следва да получават допълнително трудово възнаграждение и съответното за това основание - липса на основанието по чл. 9 от ПОИСДТВ (2019) за постигнати високи резултати по конкретни задачи.

В т. IV на Списък към Заповед № 4208/10.12.2019 г. на административния ръководител на СГП са посочени имената на общо 22 магистрати /прокурори и следователи/ и служители, за които не възниква право на допълнително трудово възнаграждение поради липсата на основание по чл. 9, ал. 2 от ПОИСДТВ (2019 г.).

Сред тях е жалбоподателят Б. А., за когото са налице ограничителните основания по чл. 5, ал. 2, т. 2 и т. 7 от ПОИСДТВ (2019 г.). В тази връзка, видно от приложената справка в табличен вид, изготвена от специалисти при сектор „ЧР“, относно образувани, наложени и неприключени към 05.12.2019 г. дисциплинарни производства срещу магистрати и съдебни служители в СГП, която се съдържа в изпратената Ви в оригинал пр. Вх. № Адм. № 697/2019г. по описа на СГП, са взети предвид обстоятелствата, съответно по т. 2:

- По пр. адм. № 701 /2017г. по описа на СГП със заповед № 3930/28.11.2017г. на административния ръководител - градски прокурор на СГП е образувано дисциплинарно производство срещу Б. Й. А. - следовател в СО- Софийска градска прокуратура за дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3, вр. ал. 2 от Закона за съдебната власт. Дисциплинарното производство е образувано по повод постъпил сигнал от административен ръководител на Специализираната прокуратура, становище с адм. № 356/27.10.2017 г. на Комисията по професионална етика при Апелативна прокуратура - [населено място] и справка по пр. пр. № 9881/2017 г. по описа на отдел 06 при ВКП, съдържащи данни за поведение от страна на Б. А. -следовател при СО- СГП от 19.09.2017 г. при участие в предаването „Честно казано " с водещ Л. К., излъчено по телевизия „Би Ай Ти" от 19,30 часа., противоречащо на професионалната етика и нарушаващо Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

На 23.02.2018г. до ПК на В. е внесено предложение за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание, чрез главния прокурор до ПК на В.. С решение по протокол № 25/03.10.2018г. на ПК на В. прекратява дисциплинарното производство и връща преписката на административния ръководител на СГП за продължаване на производството.

Със заповед № 3779/31.10.2018г. на градския прокурор е възобновено дисциплинарното производство по пр. адм. №701/2017г. по описа на СГП.

Със заповед № 3865/12.11.2018 г. на градския прокурор е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ на Б. Й. А.- следовател в СО - Софийска градска прокуратура, за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал.3, т.3, вр. ал. 2 от Закона за съдебната власт.

Към 10.12.2019 г. е бил налице факта, че с решение по т. 3, т.3.1, и т. 3.2 от протокол № 5/13.02.2019 г. на ПК на В. е потвърдено наложеното със заповед № 3865/12.11.2018 г. на градския прокурор наказание „забележка“.

След 10.12.2019 г. с решение № 1804/04.02.2020г. по адм. д. № 4914/2019г. ВАС, 3 членен състав е отхвърлил жалба от Б. А. срещу решение по т. 3, т.3.1, и т. 3.2 от протокол № 513.02.2019 г. на ПК на В., с което е потвърдено наложеното наказание „забележка“.

С решение № 3873/26.03.2021 г. по дело № 6215/2020 г. по описа на ВАС, петчленен състав, II колегия оставя в сила решение № 1804/04.02.2020г., постановено по адм. д. № 4914/2019г. по описа на Върховния административен съд, тричленен състав на шесто отделение. Решението е окончателно.

- По пр. адм. № 151/2018г. по описа на СГП- Със заповед № 432/15.02.2018 г. на административния ръководител - градски прокурор на СГП е образувано дисциплинарно производство срещу Б. Й. А. - следовател в СО- Софийска градска прокуратура за дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 2, пр. 2

от Закона за съдебната власт. Дисциплинарното производство е образувано по повод констатираното в т. II, т. 27, т. 28, т. 29, т. 30 и т. 31 от доклада за извършена тематична ревизия в СО-СГП, извършена от 30.10.2017 г. до 30.11.2017 г. в изпълнение на заповед № РД-04-325/25.10.2017 г. на главния прокурор на Р. България, изменена със заповед № РД-04-358/10.11.2017 г. на главния прокурор на Р. България, с оглед изложените данни, че Б. Й. А. - следовател в СО - Софийска градска прокуратура по пет досъдебни производства не е провел ритмично разследването и е бездействал неоправдано. Производството е спряно и на 10.05.2018г. е отправено предложение от градския прокурор до ПК на В. за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 от ЗСВ на Б. А.-следовател при СО- СГП.

С решение по протокол № 14/23.08.2018 г. на ПК на В. е образувано дисциплинарно дело № 11/2018 г.

Към 10.12.2019 г. е било взето предвид най-вече обстоятелството, че с решение по т. 2 по протокол № 14/15.05.2019г. на ПК на В. на Б. А. е наложено дисциплинарно наказание-намаляване на основното трудово възнаграждение от 15 на сто за срок от 8 месеца, за допуснати от него нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 2 ЗСВ.

С решение № 7661/17.06.2020г., постановено по адм. дело № 7272/2019 г. по описа на Върховен административен съд. Шесто отделение, 3-членен състав е отменено решението по т.2 по протокол № 14/15.05.2019г. на ПК на В., с което е отменено горепосоченото наказание.

Съгласно решение № 14953/03.12.2020 г. по адм. дело № 9954/2020 г. по описа на ВАС, II колегия, петчленен състав е отменил решение № 7661/17.06.2020г., постановено по адм.дело № 7272/2019 г. по описа на Върховен административен съд. Шесто отделение, 3-членен състав и е върнал делото за разглеждане на друг състав на същия съд.

С решение № 503/20.01.2022г., постановено по адм. дело № 13430/2020 г. по описа на Върховен административен съд, Шесто отделение, 3-членен състав, с което е отменено решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по протокол № 14, т. 2 от заседание, проведено на 15 май 2019г., с което ПК на В. е наложил на Б. А. - следовател в СО - Софийска градска прокуратура дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 ЗСВ - намаляване на основното трудово възнаграждение от 15 на сто за срок от 8 месеца, за допуснати от него нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 2 ЗСВ.

Решение № 503/20.01,2022г. постановено по адм. дело № 13430/2020 г. по описа на Върховен административен съд, Шесто отделение, 3-членен състав е обжалвано от ПК на В. и от административният ръководител на СГП пред ВАС, 5 членен състав, образувано е дело № 1158/2022 г., като към момента се очаква насрочване на съответно съдебно заседание.

По пр. Вх. № Адм. № 733/2020г. по описа на СГП касаеща изплащането на допълнително трудово възнаграждение за 2020г.

С решение по т. 45 от Протокол № 28/19.11.2020 г. Пленумът на В. дава съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си на основание чл. 7, във вр. е чл. 9 от

действащите към онзи момент Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети с решение на пленума на В. по протокол № 29/22.11.2018 г., изм. и доп. с решение на пленума на В. по протокол № 13/13.06.2019 г., изм. и доп. с решение на пленума на В. по протокол № 28/21.11.2019 г. (ПОИСДТВ).

Съгласно чл. 6 и чл. 7 от ПОИСДТВ размерът на средствата за допълнителни възнаграждения се определя от административните ръководители на органите на съдебната власт.

В чл. 9 от ПОИСДТВ е предвидено, че магистрати и съдебни служители имат право на допълнително възнаграждение за постигнати резултати по конкретни задачи, чийто конкретен размер се определя при спазването на следните условия:

Отчитане на индивидуалния принос на съответното лице за изпълнение на възложената задача, като се вземе предвид значението на задачата за формиране на общите резултати от дейността на органа на съдебната власт; Инициативност и новаторство; Постигнати значими резултати от участие в работни групи с приоритетно значение; Действия при рискови и извънредни обстоятелства.

Към датата 10.12.2020 г. съгласно чл. 5, ал. 2, т. 2 от ПОИСДТВ /Нова, съгласно решение на Пленума на В. по Протокол № 28 от 21.11.2019 г./ не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат и съдебен служител в случаите на влязло в сила решение за налагане на дисциплинарно наказание.

Също така, съгласно чл. 5, ал. 2, т. 7 от ПОИСДТВ /Нова, съгласно решение на Пленума на В. по Протокол № 28 от 21.11.2019 г./ не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат и съдебен служител при всякащо дисциплинарно производство - до приключване на производството.

Със Заповед № РД-04-1034/10.12.2020 г. на административния ръководител на СГП е разпоредено изплащането на допълнително трудово възнаграждение на магистратите и съдебните служители в СГП за постигнати резултати по конкретни задачи през 2020 г. Заповедта е издадена съобразно предложенията на заместниците на административния ръководител по отношение на прокурорите в СГП, на завеждащия Следствен отдел в СГП по отношение на следователите и на съдебния администратор на СГП по отношение на служителите в администрацията на СГП. Към заповедта е приложен списък, в който поименно са посочени лицата, които следва и лицата, които не следва да получават допълнително трудово възнаграждение и съответното за това основание - липса на основанието по чл. 9 от ПОИСДТВ за постигнати високи резултати по конкретни задачи.

В т. IV на Списък към Заповед № РД-04-1034/10.12.2020 г. на административния ръководител на СГП са посочени имената на общо 12 магистрати /прокурори и следователи/ и служители, за които не възниква право на допълнително трудово възнаграждение поради липсата на основание по чл. 9, ал. 2 от ПОИСДТВ. Сред тях е жалбоподателят Б. А., за когото са налице ограничителните основания по чл. 5, ал. 2, т. 7 от ПОИСДТВ. В тази връзка, видно от съдържанието в изпратената Ви в оригинал пр. Вх. № Адм. № 733/2020 г. по описа на СГП, е взето предвид обстоятелството, че:

По пр. адм. №211/2020г. по описа на СГП със заповед № РД-04-

315/29.04.2020г. на и.ф. административен ръководител на СГП е образувано дисциплинарно производство във връзка с постъпило в СГП становище с адм. № 138/27.04.2020 г. на Комисията по професионална етика при Апелативна прокуратура - [населено място], с обосновано заключение за наличие на поведение на Б. Й. А. - следовател в СО- Софийска градска прокуратура, което противоречи на правилата за професионална етика, регламентирани в чл. 1.4 и чл. 9.2 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати - дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3, вр. ал. 2 от Закона за съдебната власт. Със заповед № РД-04-453/14.05.2020г. на и.ф. административен ръководител на СГП към преписката са приобщени получените материали по пр. № 2437/2020 г. по описа на отдел 06 „Административен“ при ВКП с данни и относно поведение на Б. Й. А. - следовател в СО- Софийска градска прокуратура, което противоречи на правилата за професионална етика, регламентирани в р. II, чл. чл. 1, 1.4, 2, 2.1, 3, 3.3, 3.5, 4, 4.3, 5, 5.3, 5.4, 5.5, 5.8 и р. IV, чл.9, 9.2,9.4 от КЕПБМ. На 19.06.2020г е внесено предложение от градския прокурор до ПК на В. за продължаване на дисциплинарното производство по пр. адм. № 211/2020г. по описа на СГП по реда на чл. 316 - 322 от ЗСВ и за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от ЗСВ на Б. Й. А. - следовател в СО- СГП. Към 10.12.2020 г. е било взето предвид обстоятелството, че е образувано д.дело № 10/2020 г. по описа на В., производството по което не е приключило. За разлика от предходните години, за лицата, които през 2020 г. не са получили допълнително трудово възнаграждение са отдадени конкретни заповеди. В тази връзка пр. Вх. № Адм. № 788/2020г. по описа на СГП, тъй като по същата преписка е налице Решение № 2490/14.04.2021 г. по дело номер 12329/2020 г. по описа на Административен съд- София-град, Трето отделение, 54 състав, с което е отхвърлена жалбата на Б. Й. А., следовател при СО-СГП срещу Заповед № РД-04-1041/14.12.2020 г. на административен ръководител - градски прокурор на СГП, по силата на която не се изплаща допълнително трудово възнаграждение за 2020 г. на Б. Й. А., поради наличие на образувано през 2020г. и неприключило дисциплинарно производство за осъществено дисциплинарно нарушение, до приключването му. Процесните заповеди са изпратени на персоналните електронни пощи на всички прокурори и следователи.

Съдът намира, че срока за оспорване на процесните заповеди е започнал да тече от датата на оповестяване на персоналните електронни пощи на всички прокурори и следователи Административният орган е изпълнил вменените му от законодателя задължения за оповестяване на заповедите на заинтересованото лице.

Жалбата, с която се иска отмяната на заповедите, поради незаконосъобразност е просрочена, а по отношение на твърдяната нищожност, съдът намира следното:

Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. В зависимост от степента на допуснатия от административния орган порок,

актът се преценява или като нищожен, или като незаконосъобразен и в първия случай се обявява неговата нищожност, а в другия - административният акт се отменя като незаконосъобразен, на някое от основанията, посочени в чл. 146 АПК. Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени - т.е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост:

1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта;

2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. Формата е начин за външно изразяване на волеизявлението и за да бъде налице необходимо и да е предписана от закона. Волеизявлението може да бъде изразено писмено, устно или чрез конклюдентни действия. Формата е самостоятелно основание за валидно действие на административния акт и неспазването ѝ води до недействителност на акта, чиято проявна форма (нищожност или унищожаемост) се определя от степента на порока;

3). Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност също само, ако са толкова сериозни, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). Според правната теория нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, когато е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта; когато, ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос ("Административно право", издание 2009 г., проф.К.Л.);

4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Т.е. - нищожност на

административния акт при наличие на материална незаконосъобразност е налице, когато напълно липсват материалноправните предпоставки, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е лишен изцяло от законово основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Иначе казано - административния акт е нищожен поради противоречие с материалния закон тогава, когато разпоредените правни последици са противоположни или съществено различаващи се от предвидените в правната норма така, че се явяват нетърпими от гледна точка на правния ред. Само при описаните случаи порокът материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт, а във всички останали до неговата унищожаемост;

5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

Твърденията на жалбоподателя в жалбата, срещу Заповеди №№ 4230/14.12.2017 г., 4230/10.12.2018 г., 4208/10.12.2019 г. РД-04-1034/10.12.2020г. на административния ръководител на СГП, са неоснователни, необосновани и недоказани.

Съгласно чл. 30, ал. 2, т. 10 от Закона за съдебната власт, в приложимите му към 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. към редакции е предвидено, че Пленумът на В. определя възнагражденията на съдиите, прокурорите и следователите. С чл. 13, ал. 1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, приета с ПМС № 4 от 17.01.2007 г., е предвидено определяне на допълнителни трудови възнаграждения за постигнати резултати от труда, когато това е регламентирано в трудов договор, с вътрешни правила за работната заплата и/или с индивидуален трудов договор. На основание чл. 13 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, Висшият съдебен съвет, с решения по протоколи е приел горецитираните Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения (ПОИСДТВ) действащи към 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. С чл. 7, ал. 1 от ПОИСДТВ при всичките им редакции правомощието за определяне размерите на допълнителните възнаграждения на магистратите е предоставено на административните им ръководители. С чл.5 от ПОИСДТВ при всичките им редакции е предвидено, кога не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат и съдебен служител. Със Заповеди №№ 4230/14.12.2017 г, 4230/10.12.2018 г., 4208/10.12.2019 г. РД-04-1034/10.12.2020 г. на административния ръководител на СГП, поради наличието на посоченото в чл. 5 от ПОИСДТВ при всичките им редакции, на следовател Б. А. не е изплатено допълнително трудово възнаграждение за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

Заповеди №№ 4230/14.12.2017 г., 4230/10.12.2018 г., 4208/10.12.2019 г. РД-04-1034/10.12.2020 г. на административния ръководител на СГП са изпратени своевременно на прокурорите и служителите в СГП на персоналните

им електронни пощи, в т.ч. и на ел. поща на следовател Б. А. /доказателства за това са предоставени на съда на 24.03.2022 г.- приложение № 6- разпечатки от разписките, видно от които Заповеди №№ 4230/14.12.2017 г., 4230/10.12.2018 г., 4208/10.12.2019 г. РД-04-1034/10.12.2020 г. на административния ръководител на СГП са изпратени на електронната поща на следовател А.- [\[електронна поща\]](#). и приложение № 7- разпечатка от публикуването на Заповед РД-04-1034/10.12.2020 г. на административен ръководител - градски прокурор на СГП на Вътрешноведомствения сайт. Тези заповеди са издадени в изпълнение на горесцитираните решения на Пленума на В. и въз основа на предложенията на зам.-градските прокурори и зав. следствен отдел при СГП, съдебния администратор на СГП, а функцията на звено „ЧР” е да посочи фактите по чл. 5, ПОИСДТВ при всичките им редакции, т.е да посочи тези магистратите и служителите при СГП, за които са налице предпоставките по чл. 5 от ПОИСДТВ при всичките им редакции.

Относно лицата, на които следва да се изплати ДТВ, адм. ръководител има правото да прецени в какъв размер ще е същото съобразно постигнатите резултати, професионални постижения и въобще приноса към дейността на СГП. Факт е обаче, че щом са налице предпоставките по чл. 5 от ПОИСДТВ при всичките им редакции, то адм. ръководител не следва да извършва преценка по чл. 7. ал. 1 от ПОИСДТВ при всичките им редакции, а да се съобрази и приложи коректно разписаното, а именно да не изплаща допълнително трудово възнаграждение. В този смисъл, е неточно да се приема, че с цитираните заповеди Б. А. е лишен от ДТВ за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Важно е да се подчертае, че жалбоподателят не е иницирал започване на производство по издаване на индивидуален административен акт по реда на чл.24 ал.1 от АПК, а именно не е отправил молба/искане до компетентния административен орган за изплащане на ДТВ за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., по която да се дължи произнасяне. Подобно производство не е започнато и по инициатива на Административния ръководител на СГП, тъй като Правилата не му вменяват такова служебно задължение. На Б. А. не е изплатено ДТВ за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. по силата на административен вътрешнослужебен акт, какъвто представляват по своята правна природа Правилата в съответните им редакции. Разпоредбата на чл.5 от същите, предвиждаща неизплащане на ДТВ на магистрат е императивна за подчинения административен орган, който не може да я тълкува и прилага изборително. Ето защо, управомощеният административен орган е издал Заповеди за изплащане на средства за ДТВ, а не за неизплащане на такива. Няма спор, че кръга на лицата, на които следва да се изплати ДТВ респ. да не се изплаща такова е посочен от В. в чл. 5 от приетите от него ПОИСДТВ и че административните ръководители следва стриктно да съблюдават и изпълняват тази разпоредба, без да я тълкуват разширително.

Акта е издаден при спазване на предвидената в чл. 59, ал. 2 АПК форма - в писмен вид и съдържа разпоредителна част. Следователно не е налице липса на установената от закона форма, водеща до нищожност на акта на

това основание.

По повод изложеното в жалбата: Липсата на фактически основания е нарушение на чл. 59, ал. 1 АПК относно изискването за мотивираност на административния акт. Неизлагането на мотиви е основание за незаконосъобразност на административния акт, т.к. мотивирането на административните актове е изискване за тяхната законосъобразност и необходимо условие за осъществявания контрол от страна на съда върху дейността на административния орган по издаването на акта. Липсата на мотиви, като фактически или правни основания за издаване на акта, във всички случаи води до унищожаемост на административния акт, а не до неговата нищожност. Това е така, защото мотивите не са същинското волеизявление на административния орган, а обосновка по издаването на административния акт. В конкретния казус обсъдените пороци на административния акт не водят до неговата нищожност, а евентуално са основания за унищожаемост по отношение на които съдът не дължи произнасяне поради преклудирание на възможността за съдебна защита. По същество е налице волеизявление на органа, съдържащо се в разпоредителната част на акта. При наличието на такова волеизявление липсата на мотиви не е основание за нищожност на административния акт. Ако акта е без мотиви, той е само унищожаем, но не и нищожен._

Предвид изложеното съдът приема, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Й., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], с която се иска прогласяването на нищожност на Заповеди №№ 4230/17, 4230/18, 4208/19 и РД-04-1034/20 г. на Административния ръководител на Софийска градска прокуратура, като неоснователна.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България [населено място] в 14-дневен срок от съобщаването чрез изпращане на препис по реда на чл.137 от АПК.

Съдия:

